

Народився 13 травня 1948 р. у с. Борщів Барішівського району Київської області в багатодітній родині хліборобів Маркіяна Микитовича та Анастасії Іванівни Боровків. Закінчив Борщівську початкову, Волошинівську неповну середню школу та Барішівську загальноосвітню школу № 1.

У 1967 р. М. М. Боровко вступив на мовно-літературний факультет Київського педагогічного інституту імені М. Горького. Під час навчання відвідував літературну студію «Вітрила», був її старостою, друкувався на сторінках інститутської газети «За педагогічні кадри». Фото Миколи Боровка було занесене на Дошку Пошани інституту. Закінчив навчання Микола Маркіянович у 1971 р., здобувши фах учителя української мови і літератури.

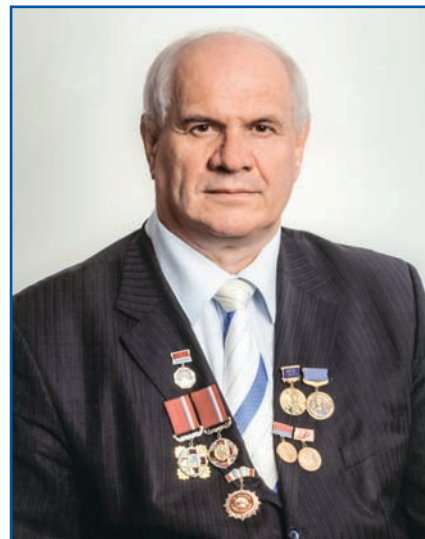
Учителював і працював заступником директора Яцьківської середньої школи на Васильківщині. Потому — солдат Закавказького військового округу. Після демобілізації — заступник директора загальноосвітньої школи № 1 м. Борисполя на Київщині. А з квітня 1978 р. — директор цієї школи. У серпні 1982 р. М. М. Боровко був призначений завідувачем відділу освіти Бориспільської ради. З 1994 р. одночасно працював заступником міського голови Борисполя.

Микола Маркіянович Боровко — відомий організатор освітньої системи незалежної України. Ще в 1976–1978 рр. він був одним зі співавторів розробки концепції атестації педагогічних працівників загальноосвітніх шкіл, яка працює й нині.

Делегат V Всеукраїнського з'їзду вчителів. Завдяки активній діяльності Миколи Маркіяновича з розбудови матеріально-технічної бази, в 1984 р. був відкритий один із найкращих на Київщині Центр технічної творчості «Єврика». Його невтомна активність та ентузіазм стали головними рушіями, що дозволили в 1989 р. ввести в дію загальноосвітню школу-новобудову на 1239 місць — Бориспільську ЗОШ № 4. У непростий для молоді країни період з 1993 до 1995 р. місто поповнилося сімома дошкільними закладами та міським будинком для дітей-сиріт «Берегиня». В 1992 р. був заснований — одним із перших в Україні — лицей, який згодом отримав приміщення і став носити ім'я П. Чубинського. Згодом з'явилася міська гімназія «Перспектива», яка постала на базі загальноосвітньої школи № 4 та Школа лінгвістики. А в 1999 р. зусиллями М. М. Боровка в місті засновано перший вищий навчальний заклад — Бориспільський інститут муніципального менеджменту, при якому в 2010 р. відкрито коледж «Інтелект».

Микола Маркіянович Боровко понад 20 років безпосередньо працював з учнями як учитель української мови та літератури. Нині він — проректор і викладач української мови Бориспільського інституту муніципального менеджменту при найбільшому недержавному вищій нашої держави — Міжрегіональній академії управління персоналом. Також є директором коледжу «Інтелект».

А ще Микола Маркіянович — знаний письменник, поет, критик, публіцист, з-під пера якого з'явилася

БОРОВКО МИКОЛА МАРКІЯНОВИЧ

Випускник мовно-літературного факультету (1971)

Проректор Бориспільського інституту муніципального менеджменту при Міжрегіональній академії управління персоналом

Директор коледжу «Інтелект» при БІММ

понад двадцять поетичних збірок, автор передмов до багатьох видань. Перший вірш був надрукований у районній газеті «Барішівські вісті», коли Микола Боровко був ще школярем, а перша книга поезій «Бережень планети» побачила світ у 1978 р. Згодом вийшли друком збірки «Земні турботи» (1987), «На межі літа» (1990), «Хатнище» (1992), «Ронделі» (1994), «Трубіж» (1996), «Сповідь» (1997), «Ронделі» (2000), «Різдво весни» (2003), «Квіти мого саду» (2006), «Хатнище Боянового роду» (2007), «Ронделі» (2007), «Пергаменти літа» (2008) «Крізь мене Альта протікає» (2008), «Ронделі» (2010), «Галактика очей» (2012). Єдиний сучасний поет-ронделіст в Україні, який видав п'ять книг ронделів — унікальної форми класичного вірша. Твори М. М. Боровка перекладені російською, киргизькою, білоруською, іспанською, англійською, французькою, польською мовами. Занесений до «Сучасної української енциклопедії» (т. 3) та видання «Уславлені постаті України», а вірш «Мою любов немов Христа» став зразком ронделя в «Літературознавчому словнику-довіднику».

Заслужений працівник освіти України. Кавалер відзнаки Президента «За заслуги» III і II ст. Член-кореспондент Міжнародної кадрової академії, член Національної спілки письменників України. Лауреат Київської обласної премії за заслуги в галузі освіти, премій імені П. Чубинського, А. Малишка, О. Бойченка, міжнародної літературно-мистецької премії імені Г. Сковороди. Нагороджений Золотою медаллю «За заслуги в освіті». Президент Міжнародної асоціації ронделістів.